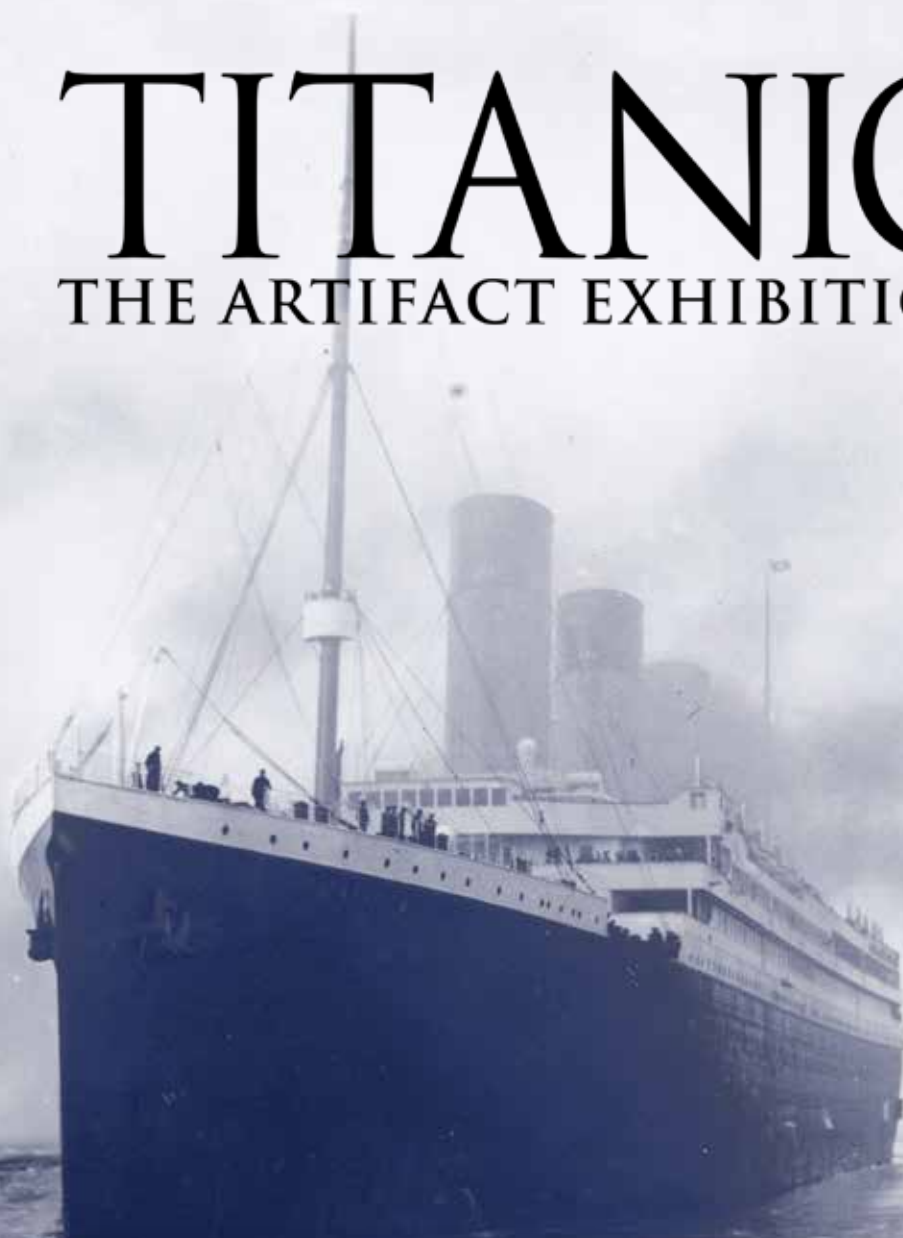

TITANIC

THE ARTIFACT EXHIBITION

INFORMATOR DLA SZKÓŁ

TITANIC

THE ARTIFACT EXHIBITION

SŁOWO WSTĘPU

Serdecznie zapraszamy Ciebie oraz Twoją grupę szkolną do odkrycia niezwykłego świata Titanica, gdzie podróż w czasie stanie się rzeczywistością. Ta fascynująca wystawa przeniesie Was w czasy Titanica w sposób, jakiego jeszcze nie doświadczyliście. Czekają na Was autentyczne artefakty wydobyte z dna oceanu, rekonstrukcje kabin i osobiste historie pasażerów, z których każda opowiada inny rozdział niezwyklej historii pierwszego rejsu Titanica.

Wejdźcie na pokład Titanica, używając repliki biletu White Star Line, należącego do prawdziwego pasażera, dotknijcie góry lodowej i poznajcie tajniki wydobywania oraz konserwacji artefaktów.

„*Titanic: The Artifact Exhibition*” to doskonałe narzędzie edukacyjne, które wzbogaci naukę przedmiotów takich jak nauki ścisłe, historia, geografia, język angielski, matematyka czy technologia. Wiele z Was zna już poruszającą historię Titanica, ale ta wystawa pozwoli Wam odkryć ją na nowo, w jeszcze bardziej emocjonujący sposób. Innowacyjne zasoby edukacyjne łączą fascynację historią statku z przystępną treścią, która mamy nadzieję zainteresuje Was i poszerzy Waszą wiedzę po powrocie do szkoły.

Podczas nauki o Titanicu uczniowie będą mieli okazję analizować źródła pierwotne, odtwarzać wydarzenia historyczne, doskonalić umiejętności geograficzne i odnajdywać wątki historyczne.

Mamy nadzieję, że każdy z Was znajdzie tu coś, co go zainteresuje, niezależnie od poziomu zaawansowania i zainteresowań. Z niecierpliwością czekamy na Was na wystawie „*Titanic: The Artifact Exhibition*”.

PRZYGOTOWANIA DO WIZYTY NA WYSTAWIE

Pomysł budowy Titanica powstał w 1907 roku, a jego tragiczny rejs zakończył się katastrofą w 1912 roku. Historia tego legendarnego statku była opowiadana wielokrotnie, lecz nigdy w sposób tak poruszający i pełen pasji, jak za pomocą artefaktów prezentowanych na tej wystawie. Starannie wydobyte z pola szczątków otaczającego miejsce wraku i pieczołowicie zakonserwowane, te trójwymiarowe obiekty reprezentują zarówno sam statek, jak i 2208 dusz, które wraz z nim przeszły do historii.

Wystawa składa się z kilku galerii, z których każda ukazuje inny rozdział fascynującej historii dziewiczego rejsu Titanica, prezentując autentyczne artefakty, rekonstrukcje pomieszczeń oraz osobiste historie.

- **Galeria Konstrukcji** skupia się na projekcie i innowacjach Titanica. Prezentuje stocznię Harland & Wolff, która miała ambicje stać się najbardziej zaawansowanym technologicznie i postępowym zakładem stoczniowym na świecie.
- **Galeria Pasażerów** wprowadza zwiedzających do wnętrza statku poprzez portowy trap. Centralnym punktem tej galerii jest rekonstrukcja Kajuty Pierwszej Klasy, zawierająca meble oraz odzież i osobiste rzeczy pasażerów pierwszej klasy. W tej Galerii można poznać indywidualne historie i zobaczyć osobiste przedmioty pasażerów odzyskane z dna oceanu.
- **Galeria Kabiny Trzeciej Klasy** zawiera rekonstrukcję prostych, lecz komfortowych miejsc zakwaterowania oferowanych tam pasażerom.
- Dotykając lodowatej ściany w **Galerii Lodowej Góry**, uczniowie odkrywają, jak zimno było na Północnym Atlantyku w noc zatonięcia Titanica. Woda o temperaturze -2°C zmniejszała szanse na przeżycie do minimum, a śmierć z powodu hipotermii przychodziła bardzo szybko.
- **Galeria Odkryć** pokazuje, jak odnaleziono wrak Titanica i co znajduje się w polu szczątków. Uczniowie dowiedzą się o procesie odzyskiwania i konserwacji artefaktów.
- **Galeria Pamięci** wymienia ponad 2200 nazwisk osób, które zginęły oraz tych, które zostały uratowane. Uczniowie mogą odnaleźć swoje nazwisko z karty pokładowej na tej ścianie.

WAŻNE INFORMACJE DLA UCZNIÓW I NAUCZYCIELI:

• Jak odzyskiwane są artefakty z Titanica?

Do odzyskiwania artefaktów z dna oceanu wykorzystywano batyskafy Nautila i MIR, wyposażone w mechaniczne ramiona, zdolne do chwytania, podnoszenia i transportowania artefaktów. Te następnie umieszcza się w koszach. Kabina załogi każdego batyskafu mieści trzech członków załogi: dwóch pilotów i obserwatora, którzy przez luk okienny o grubości około 30 centymetrów mogą obserwować głębiny oceanu. Oba batyskafy mogą operować zdalnie sterowanym pojazdem, który, opuszczony na przewodzie o długości 33,5 metra, przeszukuje wrak, rejestrując obrazy. Dotarcie do miejsca wraku Titanica zajmuje ponad dwie i pół godziny. Każde zanurzenie trwa około 12 do 15 godzin, plus dodatkowe dwie godziny na wynurzenie się na powierzchnię.

• Jak są konserwowane artefakty?

Proces konserwacji rozpoczyna się natychmiast po wystawieniu artefaktu na działanie powietrza, przechodząc od razu przez proces stabilizacji. Po wyjęciu z wody, artefakt jest czyszczony miękką szczoteczką i umieszczany w wyściełanej pianką wannie z wodą. Następnie trafia do laboratorium konserwatorskiego, gdzie z powierzchni są usuwane

zanieczyszczające sole. Obiekty metalowe są umieszczane w kąpieli odsalającej i przechodzą pierwsze etapy elektrolizy, procesu usuwania jonów ujemnych i soli z artefaktu. Elektroliza jest również stosowana do usuwania soli z papieru, skóry i drewna. Te materiały są dodatkowo poddawane działaniu środków chemicznych i fungicydów, które usuwają rdzę i grzyby.

- Gdy artefakty wykonane z drewna i skóry zaczynają wysychać, wstrzykuje się w nie rozpuszczalny w wodzie воск, który wypełnia kapilary wcześniej zajmowane przez wodę i zanieczyszczenia. Artefakty papierowe są liofilizowane w celu usunięcia całej wody, a następnie poddawane obróbce chroniącej przed pleśnią. Na tym etapie proces konserwacji na potrzeby wystawy jest zakończony. Wszystkie odzyskane artefakty są starannie przechowywane w środowisku o kontrolowanej temperaturze, wilgotności i oświetleniu.

• Dlaczego tak wielu pasażerów trzeciej klasy zginęło podczas zatonięcia?

- Przód pokładu był przeznaczony do spacerów dla pasażerów pierwszej klasy, a tył dla pasażerów drugiej klasy. Osoby z tych klas miały największe szanse na wejście do łodzi ratunkowej, ponieważ mogły do nich dotrzeć szybciej i łatwiej niż pasażerowie trzeciej klasy, których kabiny i pomieszczenia wspólne znajdowały się na niższych pokładach statku.

• Czy na dnie oceanu nadal znajdują się ciała zmarłych?

Na miejscu wraku nie ma już żadnych szkieletów. Ciała, które opadły na dno wraz z wrakiem, zostały zjedzone przez ryby i skorupiaki.

INFORMACJA DLA NAUCZYCIELI I OPIEKUNÓW

Jako nauczyciele i opiekunowie, jesteście Państwo odpowiedzialni za to, aby Wasi uczniowie jak najlepiej skorzystali z tej wyjątkowej lekcji. Aby utrzymać porządek, prosimy o pozostanie ze swoją grupą uczniów przez cały czas wizyty. Jeśli opuszczacie galerię, Wasi uczniowie również muszą ją opuścić. Prosimy również o nadzór nad uczniami w sklepiku oraz w toaletach.

Do popularnych przedmiotów w sklepiku dla uczniów należą ołówki, modele i koszulki z motywem Titanica. Dla nauczycieli dostępne są książki, DVD i plakaty związane z Titanicem.

Podczas gdy uczniowie będą zajęci nauką, odkrywaniem, zadawaniem pytań i refleksją, prosimy o pomoc w przestrzeganiu podstawowych zasad etykiety muzealnej. Prosimy o zachowanie ciszy, nie gromadzenie się przy wejściach lub wyjściach z galerii oraz nie opieranie się o ściany i nie blokowanie przejść dla innych zwiedzających. Niektórzy nauczyciele mogą mieć dla uczniów zadania do wykonania podczas zwiedzania galerii. Przypominamy, aby nie opierali się o gabloty ani ściany podczas pisania. Powinni używać notesu lub podkładki.

Wiemy, że wystawa jest fascynująca, ale prosimy o monitorowanie uczniów i utrzymywanie ich skupienia, aby mogli spełnić Wasze oczekiwania. Serdecznie dziękujemy za udział w tworzeniu niezapomnianej wycieczki edukacyjnej dla wszystkich uczniów.

HISTORIA TITANICA

Na początku XX wieku konkurencja w transatlantyckim biznesie parowców była niezwykle intensywna, a rozwój konstrukcji statków, ich wielkości i prędkości osiągał coraz wyższy poziom. Jednym z liderów tej branży była White Star Line, która postanowiła skupić się na wielkości i elegancji swoich jednostek, zamiast na samej prędkości. W 1907 roku dyrektor zarządzający White Star Line, J. Bruce Ismay, oraz lord William James Pirrie, partner w stoczni Harland & Wolff, podjęli decyzję o zaprojektowaniu trzech wspaniałych parowców, które miały ustanowić nowy standard komfortu, elegancji i bezpieczeństwa. Pierwsze dwa miały nosić nazwy Olympic i Titanic, przy czym to Ismay wybrał nazwę Titanic, aby podkreślić ogromną wielkość i siłę statku. Trzeci statek otrzymał nazwę Britannic.

Budowa Titanica rozpoczęła się w marcu 1909 roku. Stocznia Harland & Wolff w Belfaście musiała zostać rozbudowana, aby pomieścić te ogromne projekty, a molo portowe White Star w Nowym Jorku musiało zostać przedłużone, by statki mogły tam bez przeszkód dokować. Wodowanie ukończonego stalowego kadłuba w maju 1911 było wielkim wydarzeniem, które obserwowało 100 tysięcy widzów. Następnie Titanic został poddany „wyposażaniu”, które obejmowało budowę licznych udogodnień i systemów statku, jego wyszukaną stolarkę oraz bogaty wystrój.

REJS

Dziewicza podróż Titanica przyciągnęła „znakomite towarzystwo”: brytyjską arystokrację, amerykańskich przemysłowców oraz śmietankę nowojorskiego i filadelfijskiego społeczeństwa. Na pokładzie znaleźli się również liczni biedni imigranci, którzy mieli nadzieję na rozpoczęcie nowego życia w Ameryce lub Kanadzie.

Rejs rozpoczął się w Southampton w środę, 10 kwietnia 1912 roku, w południe. W godzinach popołudniowych Titanic zatrzymał się w Cherbourgu we Francji, aby zabrać dodatkowych pasażerów. Tego wieczoru statek wypłynął w kierunku Queenstown w Irlandii, a w czwartek, 11 kwietnia o godzinie 13:30, wyruszył na Atlantyk.

Zima 1912 roku była wyjątkowo łagodna, co spowodowało, że bezprecedensowe ilości lodu oderwały się od regionów arktycznych. Titanic był wyposażony w nowoczesny system telegrafu bezprzewodowego Marconiego, a dwóch operatorów Marconiego utrzymywało pokój telegraficzny w ciągłej pracy 24 godziny na dobę. W niedzielę, 14 kwietnia, piątego dnia na morzu, Titanic otrzymał pięć różnych ostrzeżeń o lodzie, ale kapitan nie był nadmiernie zaniepokojony. Statek płynął z prędkością 22 węzłów, a dyrektor zarządzający linią, J. Bruce Ismay, cieszył się z perspektywy przybycia do Nowego Jorku dzień przed planowanym terminem.

NOC

W nocy 14 kwietnia operator telegrafu Jack Phillips był zajęty wysyłaniem wiadomości pasażerów do Cape Race w Nowej Fundlandii, skąd mogły być przekazane na ląd do przyjaciół i rodziny. Tej nocy otrzymał szóste ostrzeżenie o lodzie i położył je pod przyciskiem papieru obok swojego łokcia. Wiadomość ta nigdy nie dotarła do kapitana Edwarda J. Smitha ani do oficera na mostku. Według wszystkich relacji, noc była wyjątkowo jasna i ciemna, bezksiężycowa, ale delikatnie rozświetlona niesamowitym niebem pełnym gwiazd. Morze było równie spokojne i płaskie; „jak szkło,” mówili liczni ocaleni. Brak fal utrudniał dostrzeżenie gór lodowych, ponieważ nie było widać białych fal rozbijających się o ich krawędzie.

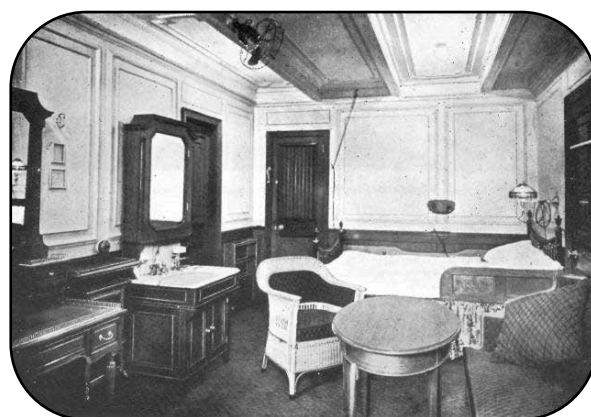
O godzinie 23:40 Frederick Fleet, obserwator na bocianim gnieździe, dostrzegł górę lodową prosto przed dziobem. Pierwszy oficer William Murdoch rozkazał skrócić statkiem ostro w lewo. Titanic skręcił lekko, ale był zbyt duży, poruszał się zbyt szybko, a góra lodowa była zbyt blisko: 37 sekund później rozpoczęła się największa katastrofa morska w historii. Tej nocy bohaterstwa, terroru i tragedii uratowano 712 osób, 1496 zginęło, a wiele legend narodziło się na nowo.

ZAKWATEROWANIE NA TITANICU

Titanic oferował najnowocześniejsze i najbardziej luksusowe zakwaterowanie spośród wszystkich statków oceanicznych. Do udogodnień na pokładzie należały:

- Elektryczne oświetlenie i ogrzewanie w każdym pokoju
- Elektryczne windy
- Basen i łaźnia turecka
- Kort do squasha
- Dwa zakłady fryzjerskie
- Siłownia z mechanicznym koniem i wielbłądem
- Sześciopiętrowa klatka schodowa z przeszkloną kopułą
- Dwa zespoły muzyczne
- Dwie biblioteki

Titanic był prawdziwym wzorem nowoczesności i luksusu, oferując pasażerom niespotykany dotąd komfort i wygody.

SPRAWDŹ SWOJĄ WIEDZĘ PO WIZYCIE NA WYSTAWIE TITANIC: THE ARTIFACT EXHIBITION I ODPOWIEDŹ NA PYTANIA:

1. Ilu pasażerów i członków załogi było na pokładzie Titanica podczas jego dziewiczej podróży?

- a. 1 500
- b. 2 208
- c. 1 324

2. Kto był dyrektorem zarządzającym projektami w Harland & Wolff?

- a. J. Bruce Ismay
- b. Lord Pirrie
- c. Pan Thomas Andrews

3. Gdzie Titanic zatrzymał się, aby zabrać pocztę i dodatkowych pasażerów przed wypłynięciem przez Północny Atlantyk do Nowego Jorku?

- a. Cherbourg i Queenstown
- b. Belfast i Southampton
- c. Southampton i Halifax

4. Jakie były imiona żony i córki kapitana Smitha?

- a. Ellen i Harriet
- b. Elisabeth i Hannah
- c. Eleanor i Helen

5. Gdzie znajdowały się dwie najdroższe apartamenty Pierwszej Klasy?

- a. Pokład B
- b. Pokład Promenady
- c. Pokład A

6. Ile lat miała Madeleine Force, gdy poślubiła pułkownika Johna Jacoba Astora?

- a. 18
- b. 21
- c. 26

7. Ile kotłów znajdowało się na Titaniku?

- a. 152
- b. 29
- c. 3

8. Ile godzin zajmuje pojazdowi podwodnemu zanurzenie się do miejsca wraku Titanica?

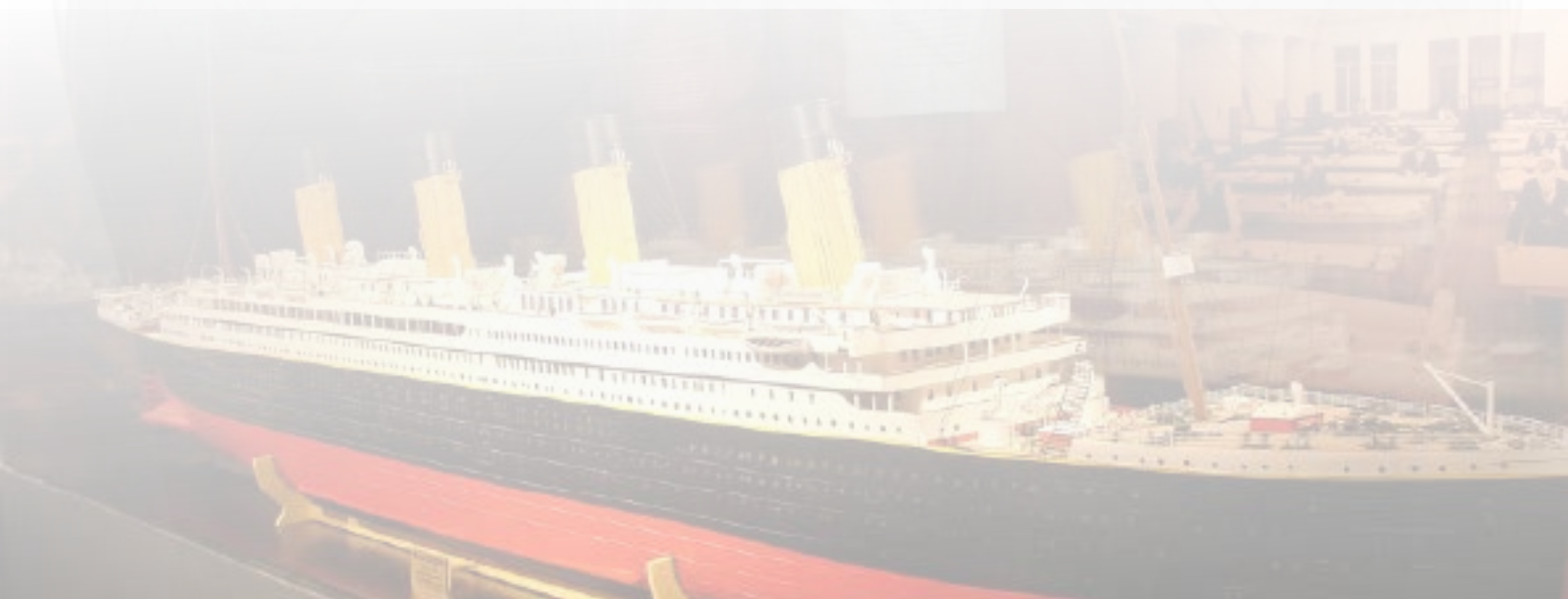
- a. 2,5
- b. 40–90
- c. 12–15

9. Ile fiolek z perfumami znajdowało się w bagażu Adolpha Saalfelda?

- a. 70
- b. 65
- c. 55

10. Kiedy Titanic ostatecznie zniknął pod wodą?

- a. 2:20 rano 15 kwietnia 1912
- b. 2:20 rano 14 kwietnia 1912
- c. 2:20 rano 1 września 1985

POMYSŁY NA DODATKOWĄ LEKCJĘ W KLASIE DOTYCZĄCĄ TITANICA

Ludzie

- Wyobraź sobie, co mógł myśleć kapitan Smith, gdy statek tonął.
- Jeśli udało Ci się dostać do łodzi ratunkowej, przedyskutuj zalety i wady powrotu w celu ratowania większej liczby osób.
- Jako kapitan, opisz swoje działania i decyzje podjęte tej tragicznej nocy.
- Jak potoczyły się losy pasażerów, którzy przeżyli katastrofę?
- Wyobraź sobie przeżycia załogi na statku ratunkowym „Carpathia” oraz na statku poszukiwawczym „Mackay-Bennett”.

Skutki

- Porównaj czas podróży przez Atlantyk od czasów wielkich odkryć do współczesności.
- Zbadaj, dlaczego niektóre artefakty przetrwały katastrofę, a inne nie.
- Jakie procedury bezpieczeństwa i zmiany zostały wprowadzone w bezpośredniej reakcji na tę katastrofę?
- Jakie życie morskie osiedliło się na wraku statku?

Statek

- Jakie były losy statków siostrzanych Titanica: „Olympic” i „Britannic”, oraz ostatniego ocalałego statku White Star Line, „Nomadic”?
- Stwórz broszurę turystyczną promującą Titanic w 1912 roku.
- Porównaj i skonstrastuj Titanica z nowoczesnym statkiem wycieczkowym.
- Wymierz wymiary łodzi ratunkowej (9 m x 2,8 m x 1,2 m) na podłodze i oznacz je taśmą, aby uczniowie mogli zobaczyć, ile osób by się zmieściło.
- Czarną wersję diagramu statku w załączniku można wykorzystać do takich działań, jak kolorowanie sekcji klasy czy wskazywanie lokalizacji artefaktów na wystawie.

PRAWDZIWE RELACJE ŚWIADKÓW

1. Marshall Drew, ośmioletni pasażer drugiej klasy z Wielkiej Brytanii, podróżował z ciotką i wujkiem, którzy się nim opiekowali:

„Kiedy Titanic uderzył w górę lodową, byłem w łóżku. Z jakiegoś powodu obudziłem się i pamiętam gwałtowne szarpnięcie oraz nagłe zatrzymanie ruchu. Steward zapukał do drzwi naszej kabiny i polecił nam ubrać się, założyć kamizelki ratunkowe i udać się na pokład, gdzie znajdowały się łodzie ratunkowe. W trakcie naszej drogi steward próbował obudzić pasażerów, którzy zamknęli się na noc. Windy nie działały, więc wspiealiśmy się na pokład łodzi ratunkowych. Wszystko odbywało się w spokoju i porządku. Oficer dowodzący ogłosił: „Kobiety i dzieci pierwsze”, kierując łódź ratunkową numer 11 do załadunku. Wokół odbywały się wzruszające pożegnania. My i wujek Jim powiedzieliśmy sobie „do widzenia”... Opuszczenie łodzi ratunkowej z wysokości 21 metrów do morza było niebezpieczne. Dźwigi i liny nie działały prawidłowo, co sprawiło, że najpierw jeden koniec łodzi ratunkowej był uniesiony, a potem opuszczony. To był chyba jedyny moment, kiedy naprawdę się bałem. Łodzie ratunkowe oddalały się obawiając się, co może zrobić wir wodny. Kiedy światła na burcie Titanica zaczęły zanikać, było niemal ciemno. Gdy statek zaczął się przewracać, wszystko zniknęło w ciemności, aż do momentu, gdy tony maszynierii runęły na dziób... W tym czasie setki ludzi zostały wyrzucone do wody. Trudno mi będzie zapomnieć krzyki tych ludzi, gdy ginęli w wodzie o temperaturze poniżej zera.”

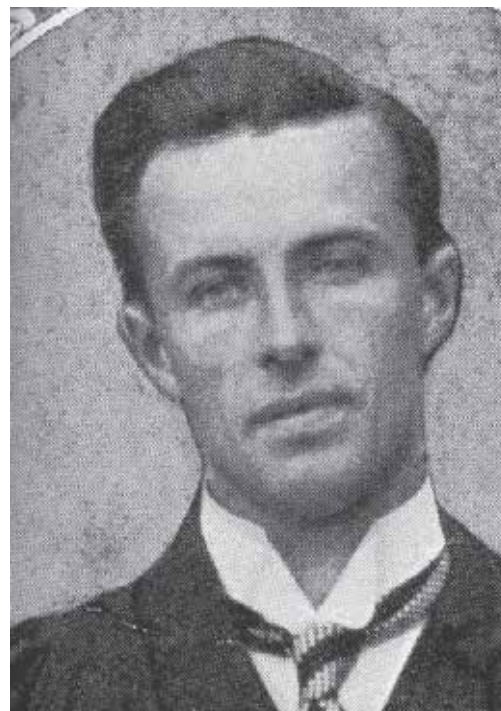
2. Pułkownik Archibald Gracie, 53-letni Amerykanin podróżujący pierwszą klasą, musiał skoczyć z górnego pokładu:

„Mój przyjaciel, Clinch Smith, zasugerował, abyśmy opuścili pokład i udali się ku rufie. Jednak przed nami, z niższych pokładów, wyłoniła się masa ludzi, blokując nam przejście do rufy. Tłum składał się zarówno z mężczyzn, jak i kobiet, prawdopodobnie pasażerów trzeciej klasy, którzy dopiero teraz wychodzili z niższych pokładów. Po zatonięciu statku wydawało mi się, że zostałem przepchnięty przez wodę jakąś ogromną siłą. Może to były eksplozje pod wodą, o których słyszałem przerażające opowieści od ludzi przygotowanych na śmierć. Modliłem się o ocalenie, choć byłem pewien, że to już koniec. Miałem ogromne trudności z wstrzymywaniem oddechu, dopóki nie wynurzyłem się na powierzchnię. Wiedziałem, że jeśli zacznę oddychać, woda mnie udusi. Wydobyłem się na powierzchnię, ale nie było nic w zasięgu wzroku oprócz lodowatego oceanu i dużych fragmentów wraku. Wokół mnie umierający ludzie jęczeli i płakali. Przepływając pomiędzy szczątkami statku, dotarłem do odwróconej do góry dnem łodzi ratunkowej. Wkrótce stała się tak przepętniona, że mogła zatonać, gdyby weszło na nią jeszcze kilka osób. Ludzi, chcąc ocalić siebie, musieli odmówić przyjęcia innych. To była najbardziej patetyczna i przerażająca scena, jaką widziałem.”

3. Lawrence Beesley, 34-letni nauczyciel z Wielkiej Brytanii, podróżował w drugiej klasie:

„Podczas ubierania się usłyszałem wezwanie: „Wszyscy pasażerowie na pokład z kamizelkami ratunkowymi”. Wolno weszliśmy na pokład w kamizelkach, ale wciąż uważaliśmy, że to tylko ostrożność ze strony kapitana. Statek był spokojny, a jedynie delikatne, niemal niewidoczne pochylenie nie wskazywało na nadchodzącą katastrofę. Wkrótce zaczęliśmy dostrzegać, że załoga przygotowuje łodzie ratunkowe do opuszczenia statku. Dopiero wtedy zaczęliśmy rozumieć, jak poważna jest sytuacja. Niedługo potem usłyszeliśmy rozkaz: „Wszyscy mężczyźni trzymać się z dala od łodzi. Wszystkie panie udać się na niższy pokład.” Mężczyźni stali z boku w absolutnej ciszy, niektórzy opierali się o balustrady, inni spacerowali wzdłuż pokładu. Gdy łodzie były opuszczane na poziom pokładu, gdzie zbierały się kobiety, wsiadały one spokojnie, choć kilka z nich odmówiło opuszczenia mężów. W niektórych przypadkach kobiety były odrywane od mężów i pchane do łodzi, ale w wielu pozwolono im zostać, gdyż nikt nie nalegał na ich odejście.”Titanica,

4. Eva Hart, siedmioletnia pasażerka drugiej klasy, podróżująca do Kanady z rodzicami:

„Mama poczuła małe „szarpnięcie”, jak zawsze to opisywała, ponieważ byliśmy daleko od miejsca zderzenia. Znajdowaliśmy się po lewej stronie statku, podczas gdy kolizja miała miejsce po prawej, więc gdyby mama była śpiąca, nie obudziłoby ją to... Natychmiast obudziła tatę, który poszedł porozmawiać z marynarzem i wrócił, mówiąc: „Uderzyliśmy w górę lodową... uruchomią łodzie ratunkowe, ale wszyscy wróćcie na pokład na śniadanie.” Łodzie zaczęły się opuszczać, a tata bez trudu umieścił mnie i mamę na pokładzie... Nigdy już go nie widziałam... Powiedział mi, żebym trzymała mamę za rękę i była grzeczna, to wszystko, co powiedział.”

Panika zaczęła narastać, gdy łodzie odplynęły, mogliśmy ją słyszeć... potem, gdy zaczęliśmy oddalać się od statku... wtedy usłyszeliśmy krzyki ludzi biegających po pokładzie, szukających łodzi ratunkowych... Byłam przerażona... dziób statku zatonął pierwszy, a rufa wystawała z oceanu, co wydawało mi się trwało wieczność... a potem statek się przewrócił i zatonął. Słyszeliśmy krzyki i szamotaninę w wodzie... w końcu przeraźliwy hałas ludzi walczących o życie ucichł. Pamiętam, jak powiedziałam mamie: „Jak straszny był ten hałas”, a jej odpowiedź brzmiała: „Tak, ale pomyśl o ciszy, która nastąpiła potem... ponieważ nagle nie było statku, światła zniknęły, a krzyki ustały.”

TITANIC

PODSTAWOWE DANE:

Historia

Stocznia	Harland and Wolff
Data budowy	31 marca 1909
Data wodowania	31 maja 1911
Data oddania do eksploatacji	10 kwietnia 1912
Data zatonięcia	15 kwietnia 1912

Dane techniczne

Wyporność	46 328 t
Liczebność załogi	892
Liczba pasażerów	2435 (1324 w jedynym rejsie pasażerskim)
Długość całkowita (L)	268,99 m
Szerokość (B)	29,41 m
Zanurzenie (D)	10,50 m
Wysokość (H)	3,34 m

Dane dotyczące ilości pasażerów:

- **Na pokładzie było 2208 osób**
- **1496 osób zginęło**
- **712 osób uratowano, w tym 500 pasażerów i 212 osób z załogi**
 - o **Z pierwszej klasy uratowano 201 osób, 123 osoby zginęły**
 - o **Z drugiej klasy uratowano 118 osób, 166 osoby zginęły**
 - o **Z trzeciej klasy uratowano 181 osób, 528 osób zginęło**
 - o **Z załogi uratowano 212 osób, 679 osób zginęło**

New York, April 16.—The official announcement of the White Star line of positive news that there are 868 survivors of the Titanic on board the steamship Carpathia and the fact that only the names of 315 of those saved have been sent in by wireless, shows that there are 533 persons rescued from the Titanic whose names have not been received here. Col. Astor, Maj. Butt and many other noted men are not on the Carpathia.

THE INQUIRY
For Syracuse and vicinity—directly
and under scrutiny and supervision.

THE SYRACUSE HERALD.

5
The Herald is Read
in 24,000 Homes
Within Six Miles of
The Herald Office.

PRICE TWO CENTS

VOL. 56, NO. 10264

SYRACUSE, N. Y., TUESDAY EVENING, APRIL 16, 1912.—EIGHTEEN PAGES

ON SALE EVERYWHERE IN
SYRACUSE AT 10 CENTS PER COPY

1,341 GO DOWN WITH TITANIC

CARPATHIA, ONLY RESCUE SHIP, SAVES 868 PERSONS

CARPATHIA BRINGING SURVIVORS

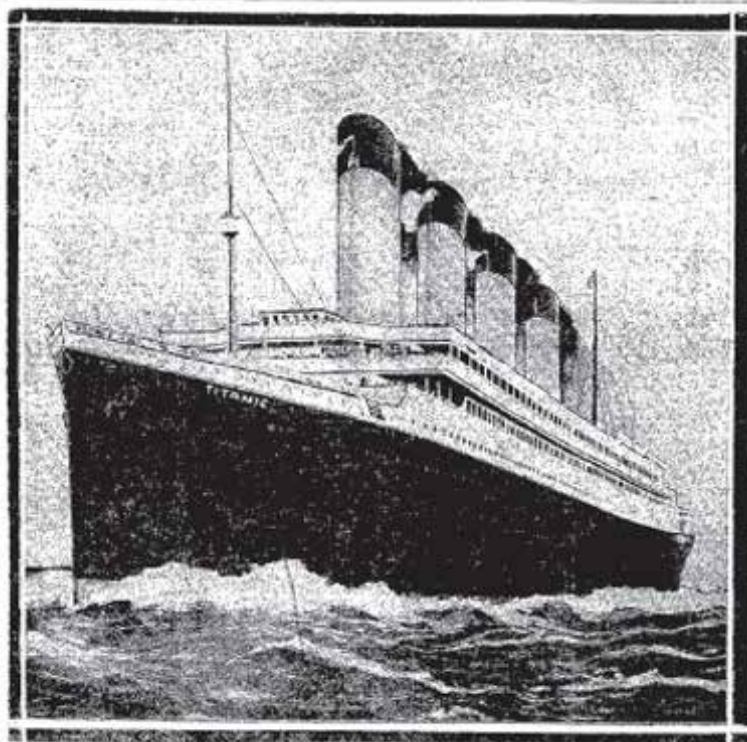
Commander Will Arrive in New York City Thursday Night With Titanic Folk.

BEYOND WIRELESS REACH

Intense Interest Centers in Slow Approach of Rescue Ship With First Authentic Details of Great Tragedy—Carpathia's Wireless Plugs Fools.

New York, April 16.—The official announcement of the White Star line of positive news that there are 868 survivors of the Titanic on board the steamship Carpathia and the fact that only the names of 315 of those saved have been sent in by wireless, shows that there are 533 persons rescued from the Titanic whose names have not been received here. Col. Astor, Maj. Butt and many other noted men are not on the Carpathia.

WORLD'S BIGGEST SHIP WHICH WENT DOWN
CAUSING THE LOSS OF HUNDREDS OF LIVES

WHITE STAR LINE, TITANIC

AWFUL TRAGEDY SHOCKS WORLD

Little Doubt Remains That Ice-Strewn North Atlantic Has Swallowed Great Ship With Its Hundreds, Including Many of Nation's Wealthiest and Most Noted Men.

WILD SCENES OF GRIEF ASHORE

Most Terrible Marine Disaster of History Brings Universal Grief—The Liners Looked Upon as Possible Sources of Missing Report Failure to Find Any Survivors.

The appalling magnitude of the wreck of the giant liner Titanic has been but little mitigated by the fragmentary information which has filtered in up to this afternoon.

The rescuing steamer Carpathia has 868 survivors on board, according to the latest news received at the office of the White Star line in this city. This increases the list of saved by about 200 from the number first reported.

But except for this, the favorable details are insignificant compared with the supreme fact that the Titanic is at the bottom of the Atlantic and that the shattered wreck lies with her 1,341 victims to their death.

The first reports giving the exact whereabouts of the Carpathia, which was due to arrive at about 10:30, and later by the positive confirmation of the White Star line that she was on the north of the wreck, have been received.

The White Star line reports that the Carpathia was seen about 10:30, and later by the positive confirmation of the White Star line that she was on the north of the wreck, have been received.

The Carpathia, having on board the survivors, occupied the night in making her way to New York, and is expected to arrive at about 10:30.

The Carpathia, having on board the survivors, occupied the night in making her way to New York, and is expected to arrive at about 10:30.

The Carpathia, having on board the survivors, occupied the night in making her way to New York, and is expected to arrive at about 10:30.

The Carpathia, having on board the survivors, occupied the night in making her way to New York, and is expected to arrive at about 10:30.

The Carpathia, having on board the survivors, occupied the night in making her way to New York, and is expected to arrive at about 10:30.

The Carpathia, having on board the survivors, occupied the night in making her way to New York, and is expected to arrive at about 10:30.

The Carpathia, having on board the survivors, occupied the night in making her way to New York, and is expected to arrive at about 10:30.

HOPE FOR MISSING HOST GROWS DIM

Wireless messages received early this afternoon in New York make it appear that no more than 868 of the Titanic's passengers were saved. Those are on the Carpathia.

Stranded from the Virginia and Portland, which it was hoped had picked up survivors of the wreck, it is estimated that these ships found no survivors.

The Carpathia, having on board the survivors, occupied the night in making her way to New York, and is expected to arrive at about 10:30.

The Carpathia, having on board the survivors, occupied the night in making her way to New York, and is expected to arrive at about 10:30.

The Carpathia, having on board the survivors, occupied the night in making her way to New York, and is expected to arrive at about 10:30.

HOPE FOR MISSING HOST GROWS DIM

Wireless messages received early this afternoon in New York make it appear that no more than 868 of the Titanic's passengers were saved. Those are on the Carpathia.

Stranded from the Virginia and Portland, which it was hoped had picked up survivors of the wreck, it is estimated that these ships found no survivors.

The Carpathia, having on board the survivors, occupied the night in making her way to New York, and is expected to arrive at about 10:30.

The Carpathia, having on board the survivors, occupied the night in making her way to New York, and is expected to arrive at about 10:30.

The Carpathia, having on board the survivors, occupied the night in making her way to New York, and is expected to arrive at about 10:30.

The Carpathia, having on board the survivors, occupied the night in making her way to New York, and is expected to arrive at about 10:30.

The Carpathia, having on board the survivors, occupied the night in making her way to New York, and is expected to arrive at about 10:30.

HOPE FOR MISSING HOST GROWS DIM

Wireless messages received early this afternoon in New York make it appear that no more than 868 of the Titanic's passengers were saved. Those are on the Carpathia.

Stranded from the Virginia and Portland, which it was hoped had picked up survivors of the wreck, it is estimated that these ships found no survivors.

The Carpathia, having on board the survivors, occupied the night in making her way to New York, and is expected to arrive at about 10:30.

The Carpathia, having on board the survivors, occupied the night in making her way to New York, and is expected to arrive at about 10:30.

The Carpathia, having on board the survivors, occupied the night in making her way to New York, and is expected to arrive at about 10:30.

The Carpathia, having on board the survivors, occupied the night in making her way to New York, and is expected to arrive at about 10:30.

The Carpathia, having on board the survivors, occupied the night in making her way to New York, and is expected to arrive at about 10:30.

HOPE FOR MISSING HOST GROWS DIM

Wireless messages received early this afternoon in New York make it appear that no more than 868 of the Titanic's passengers were saved. Those are on the Carpathia.

Stranded from the Virginia and Portland, which it was hoped had picked up survivors of the wreck, it is estimated that these ships found no survivors.

The Carpathia, having on board the survivors, occupied the night in making her way to New York, and is expected to arrive at about 10:30.

The Carpathia, having on board the survivors, occupied the night in making her way to New York, and is expected to arrive at about 10:30.

The Carpathia, having on board the survivors, occupied the night in making her way to New York, and is expected to arrive at about 10:30.

The Carpathia, having on board the survivors, occupied the night in making her way to New York, and is expected to arrive at about 10:30.

The Carpathia, having on board the survivors, occupied the night in making her way to New York, and is expected to arrive at about 10:30.

Additional particulars concerning the wreck of the Titanic will be found on pages 3, 7, 9, 12 and 15.

THE WEATHER
For Syracuse and vicinity:
Clear, sunny, tonight in Tuesday
clear Tuesday.

THE SYRACUSE HERALD.

To Sell Real Estate
Use a Herald Classified
Ad and Get Re-
sults.

PRICE TWO CENTS VOL. 86, NO. 10861 SYRACUSE, N. Y., MONDAY EVENING, APRIL 13, 1912 SIXTEEN PAGES ON SALE EVERYWHERE IN SYRACUSE AT 5 CENTS A COPY.

TITANIC'S PASSENGERS ALL RESCUED

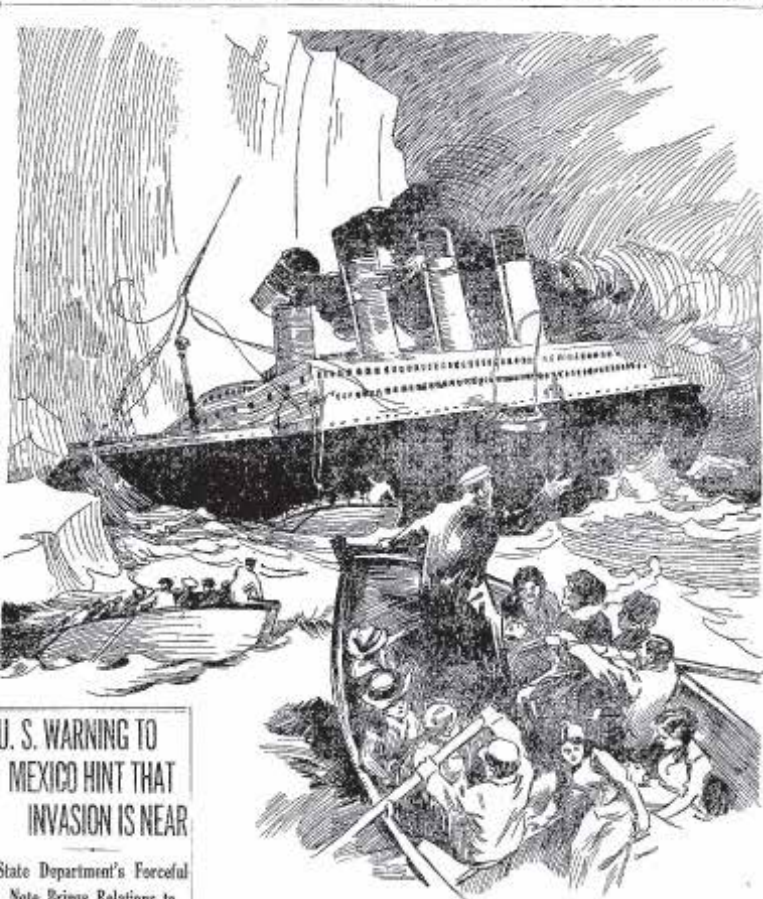
Giant New Liner Limping in Toward Halifax, Badly Damaged

DEFALCATION AT NEW BERLIN BANK EXCEEDS \$300,000
Examination of Books Shows Big Increase in Arnold's Shortage.
CASHER IS IMPROVING
Defaulter's Health Not so Bad as Reported — Depositors Gather at Doors of Bank—Arnold Cause Frequently to Speculate and Entertain Lavishly.

New York, April 12.—The announcement by federal bank inspectors that the shortage to the New National bank at New Berlin would probably amount to \$300,000 threw the people of that village into excitement to-day and another storming of the institution with an attendant yesterday was expected to-day.

When told at 11 o'clock this morning that the shortage to the New National bank at New Berlin would probably amount to \$300,000, the people of that village were thrown into excitement. The shortage was reported by federal bank inspectors. The shortage was reported by federal bank inspectors. The shortage was reported by federal bank inspectors.

HOW TITANIC'S 1,300 PASSENGERS WERE RESCUED AFTER LINER SMASHED BOWS ON HUGE ICEBERG

U. S. WARNING TO MEXICO HINT THAT INVASION IS NEAR

State Department's Forceful Note Brings Relations to Crisis.

Washington, April 12.—The State department's forceful note to the Mexican government in Mexico, warning them against any misadventure of American territory, has brought relations between the United States and Mexico to the critical point. This is a fair indication from the past experience and tradition of the State department, notably and recently in the case of Cuba.

FACTS ABOUT THE TITANIC, THE WORLD'S BIGGEST SHIP

Length 1092 feet.
Beam 92 feet.
Displacement 52,310 tons.
Speed 24 knots.
Passengers 2,200.
Crew 900.

PASSENGERS OF TITANIC REPRESENT VAST AMOUNT OF THE NATION'S WEALTH

John Jacob Astor and Bride, Alfred Vanderbilt, R. Guggenheim and George D. Widener Among Those on Board—Fatal Disaster Would Seriously Affect Business of the World.

New York, April 12.—With almost 2,200 passengers and 900 crew, the Titanic left New York for Europe on Monday night. The ship was the largest ever built and was expected to set a new record for speed and safety.

WORLD'S BIGGEST SHIP CRASHES INTO ICEBERG AT NIGHT

S. O. S. Wireless Signal of Distress Brings Many Other Liners in Great Race to Scene of Disaster.

STEAMERS CARPATHIA AND VIRGINIA FIRST THERE—TAKE ON PASSENGERS

New York Offices of White Star Line Receive Wireless Telling of Successful Transfer at Sea—Titanic Limping Toward Halifax, Kept Afloat by Watertight Compartments—1,300 Leave Stricken Titanic in Small Boats.

Reuter Cable to The Herald, London.
Halifax, N. S., April 13.—One view the flash of the wireless "M. O. S." was received a great sea tragedy. The Carpathia, which had been sent to the rescue of the Titanic, arrived at Halifax at 11 o'clock to-day.

ALL CAPTIVELY TRANSPORTED.
The passengers of the Titanic were taken off in small boats and transferred to the Carpathia, which was the only ship that arrived at Halifax at 11 o'clock to-day.

SHIP LISTING DANGEROUSLY.
The ship's compartments and the powerful main pressure pumps are the only means of her safety and she is in a very dangerous position.

TWO OCEAN GREYHOUNDS REACH TITANIC TAKE PASSENGERS ABOARD FROM SMALL BOATS

New York, April 12.—Vice President Franklin D. Roosevelt and his wife were among the passengers of the Titanic. The ship was the largest ever built and was expected to set a new record for speed and safety.

THE TITANIC'S LOSS.
The Titanic was the largest ship ever built and was expected to set a new record for speed and safety. The ship was the largest ever built and was expected to set a new record for speed and safety.

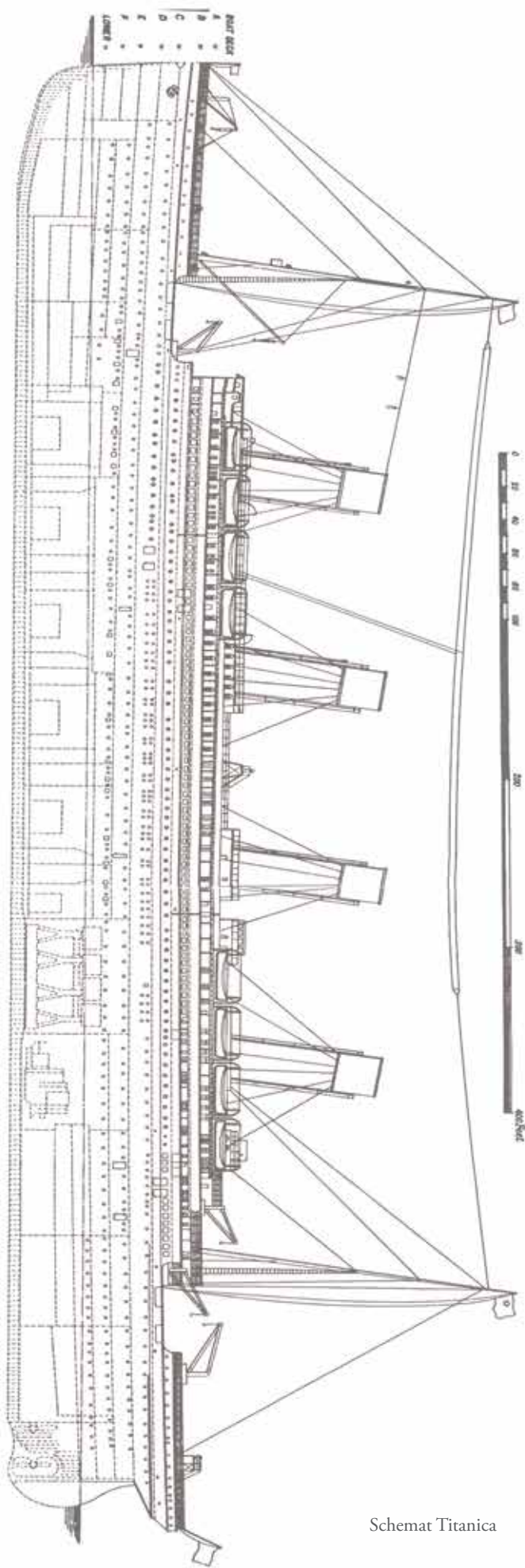
INDIAN CONVEYANCES UPHOLD BY COURT

Washington, April 12.—The Supreme court has upheld the constitutionality of the Indian conveyances. The court has ruled that the Indian conveyances are constitutional.

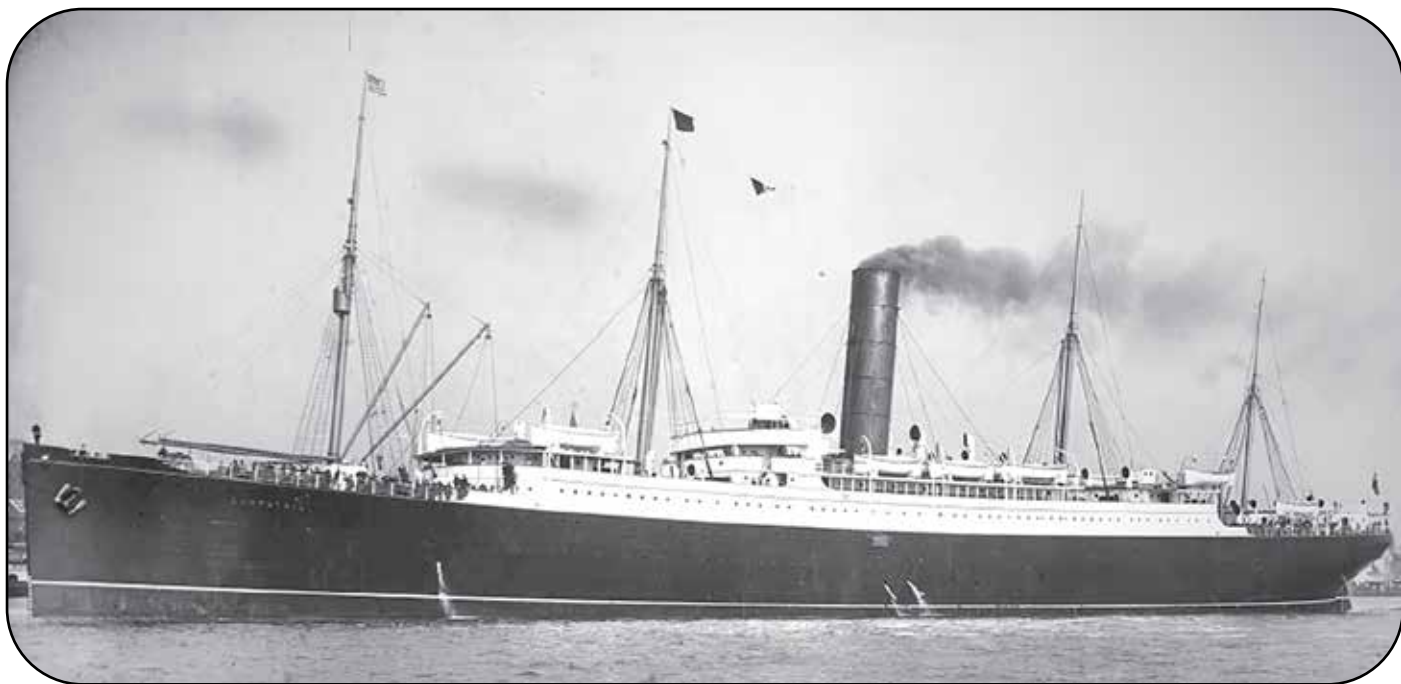
WHITE STAR LINE FACES BIG LOSS ON TITANIC

London, April 12.—A statement of the White Star Line has been issued. The statement says that the White Star Line has suffered a big loss on the Titanic.

SCHEMAT STATKU

Schemat Titanica

Carpathia

CARPATHIA

Wodowanie i Wyposażenie Carpathii

RMS Carpathia był transatlantyckim parowcem pasażerskim należącym do Cunard Line. Jego budowa została zlecona firmie C.S. Swan and Hunter Ltd., a statek powstawał w stoczni Wallsend w Newcastle-upon-Tyne w Anglii. Prace rozpoczęto we wrześniu 1901 roku, a już w sierpniu następnego roku odbyło się wodowanie. Do kwietnia 1903 roku Carpathia była gotowa do opuszczenia stoczni i wyruszenia na próby morskie na Morzu Północnym.

W odróżnieniu od luksusowego Titanica, Carpathia nie była statkiem zaprojektowanym z myślą o najbogatszych pasażerach. Był to średniej wielkości, solidny statek, przeznaczony głównie dla pasażerów drugiej i trzeciej klasy. Został również przystosowany do przewozu ładunków, w tym schłodzonej wołowiny z USA, przechowywanej w specjalnych chłodniach, oraz poczty transatlantyckiej.

Chociaż Carpathia była dedykowana pasażerom o umiarkowanych i niskich dochodach, oferowała usługi na poziomie niespotykanym dotąd w tej klasie podróży. Mimo że większość pasażerów trzeciej klasy mieszkała w wieloosobowych kabinach, niemal 500 z nich mogło rezerwować kabiny dwu-, cztero- i sześciuosobowe. Wspólne pomieszczenia na Carpathii były wyjątkowe jak na owe czasy. Przestrzeń dla pasażerów drugiej klasy obejmowała przestronny salon damski, bibliotekę oraz palarnię dla mężczyzn. Pasażerowie trzeciej klasy mieli do dyspozycji drewnianą jadalnię, dużą palarnię, pokój wypoczynkowy dla pań, bar i krytą promenadę.

Akcja ratunkowa

O godzinie 00:35, 15 kwietnia, Harold Cottam, operator telegrafu na Carpathii, przekazał kapitanowi Henry'emu Rostronowi pilny sygnał SOS otrzymany od Titanica. Cottam, kończąc swoją zmianę, czekał jeszcze na odpowiedź z innego statku (Parisian). Trzymał słuchawki na uszach, zdejmując kurtkę i szykując się do snu, gdy nagle usłyszał wiadomość: „Przybywajcie natychmiast. To sygnał SOS”.

Kapitan Rostron natychmiast rozpoczął przygotowania do niesienia pomocy Titanikowi. Zwołano dodatkową zmianę palaczy, aby osiągnąć maksymalną prędkość. Wiedząc, że Titanic uderzył w górę lodową, Rostron podwoił

liczbę obserwatorów na Carpathii. Trzech lekarzy statku przekształciło jadalnię i kabiny oficerów, w tym kabinę kapitana, wszystkie przygotowano na przyjęcie ocalałych. Wszyscy członkowie załogi zostali wezwani na pokład. W ciągu dwóch godzin od odebrania sygnału SOS Carpathia znalazła się na obszarze lodowym. „Między 2:45 a 4:00 rano, mijaliśmy góry lodowe z każdej strony, wielokrotnie zmieniając kurs,” relacjonował Rostron podczas dochodzenia Senatu USA. To opóźniło dotarcie Carpathii do Titanica - „Musiałem zachować szczególną ostrożność i podjąć wszelkie środki, aby uniknąć lodu,” mówił Rostron, mając na pokładzie ponad 1000 osób. Podróż 58 mil zajęła około trzy i pół godziny. O godzinie 4:00 dostrzeżono pierwszą łódź ratunkową Titanica. Rostron podprowadził swój statek i rozpoczął przyjmowanie ocalałych.

Kilka minut później kapitan zauważył pozostałe łodzie ratunkowe unoszące się na lodowatych wodach w promieniu czterech mil od Carpathii. Wspominał: „Widziałem również góry lodowe wokół nas. Było około 20 gór lodowych o wysokości od 150 do 200 stóp oraz liczne mniejsze.” Skutecznie manewrował Carpathią, omijając niebezpieczeństwa. Do 8:30 rano Carpathia dotarła do każdej łodzi ratunkowej, zabierając na pokład 712 ocalałych. Trzy osoby zmarły z powodu wychłodzenia, a kolejny mężczyzna wkrótce po ratunku. O godzinie 16:00 odbyła się ceremonia pogrzebowa dla czterech zmarłych, po czym ich ciała zostały pochowane na morzu.

Uratowani pasażerowie Titanica podpływający do Carpathii

Na pokładzie Carpathii, znanym jako „statek wdów”

Nastrój na pokładzie Carpathii był mieszanką ulgi i żalu – ulgi z powodu ocalenia z lodowatych wód Atlantyku oraz żalu po utracie mężów, żon i dzieci, które nie miały tyle szczęścia. Mary Wick, mieszkanka Ohio, która straciła męża George’a w katastrofie, opisała atmosferę w wywiadzie dla Cleveland Plain Dealer, udzielonym pięć dni po tragedii: „Wydawało się, że wieki minęły, zanim zostaliśmy podjęci przez Carpathię – statek wdów... Sceny żalu były straszne... Och, to było tak przerażające.”

Ocaleni pasażerowie Titanica na pokładzie Carpathii

Tylko cztery uratowane żony na pokładzie Carpathii ponownie połączyły się ze swoimi mężami. Pozostałe, które nie miały tyle szczęścia, próbowały się wzajemnie pocieszać. Grupy kobiet zbierały się w jadalniach statku, płacząc i trzymając się nawzajem. Nastrój na Carpathii nie poprawiała pogoda – dzień po akcji ratunkowej uderzyła silna burza, która trwała trzy dni, a dodatkowo warstwa mgły znacznie spowolniła rejs.

Załoga i pasażerowie Carpathii starali się jak mogli pocieszyć ocalałych. Większość załogi już wcześniej zrezygnowała ze swoich kwater. Wkrótce pasażerowie Carpathii oddawali swoje rzeczy i przekazywali odzież wielu osobom,

które opuściły Titanica z niewiele więcej niż podstawowymi rzeczami na sobie. „Byli dla nas bardzo mili,” napisała Elizabeth Nye na odwrocie kawałka papieru wyrwanego z dziennika radiowego Carpathii. „Statek jest oczywiście wypełniony własnymi pasażerami, ale znaleźli dla nas wszystkich miejsca do spania – ale nikt z nas nie spał dobrze po przejściu przez taki koszmar.” Pani Nye została wdową w wieku 29 lat.

Tłumy wyczekujące ocalałych w porcie Nowego Yorku

Przybycie do Nowego Yorku

Po podjęciu ocalałych z Titanica, kapitan Rostron zdecydował, aby Carpathia popłynęła bezpośrednio do Nowego Yorku. Halifax był bliżej, ale oznaczałby konieczność żeglowania przez większe ilości lodu. Trzy dni później, tuż po 21:30 18 kwietnia, Carpathia zacumowała przy moło Cunarda numer 54 na Czternastej Ulicy. Carpathię śledziły małe łodzie pełne reporterów i fotografów, którzy przez megafony zadawali pytania ocalałym, a błyski fleszy oświetlały zatłoczone pokłady statku, gdy wpływał do portu. Tłum 10 000 ludzi zgromadził się na Battery, aby rzucić pierwsze spojrzenie na statek ratunkowy. Prawie 30 000 osób zebrało się w deszczowych ulicach wokół nabrzeża, blokując ruch na wiele przecznic. Lekarze i pielęgniarki ze wszystkich szpitali w mieście stali na moło. Karetki czekały, gotowe do przewiezienia ocalałych do okolicznych szpitali. Pierwszą ocalałą z Titanica, która zszedła z trapu Carpathii w kierunku cichego, niespokojnego tłumu, była kobieta w sukni „pochodzącej z darów pasażerów Carpathii, z twarzą czerwoną od płaczu... ruszyła w dół trapu, zatrzymała się, dezorientowana, prawie gotowa upaść z przerażenia i wyczerpania,” jak relacjonował reporter New York Times. Przez ponad dwie godziny ocaleni schodzili po trapie na moło. Ostatnimi, którzy to zrobili, tuż po północy, były czwórka małych dzieci, które zachorowały na Carpathii.

Załoga Titanica w suchych ubraniach, które otrzymali po przybyciu do Nowego Yorku

Los Carpathii

Nieco ponad sześć lat po zatonięciu Titanica, Carpathia podzieliła jego los i zatonąła. 17 lipca 1918 roku, podczas I wojny światowej, Carpathia płynęła z Liverpoolu do Nowego Jorku. Była częścią konwoju statków, niezbędnego z powodu niebezpieczeństw ze strony niemieckich U-Bootów patrolujących wody u wybrzeży Wielkiej Brytanii. Konwój Carpathii, mijając wschodnie wybrzeże Irlandii, był śledzony przez niemiecką łódź podwodną U-55, dowodzoną przez Wilhelma Wernera. W grupie były trzy linie statków; Werner dostrzegł Carpathię w centrum środkowej kolumny.

U-55 wystrzeliła trzy torpedy w kierunku Carpathii, trafiając za każdym razem. Dwie torpedy uderzyły w maszynownię w centrum statku, zabijając pięciu członków załogi; trzecia trafiła w przednią część Carpathii. Kapitan Carpathii, William Prothero, wiedząc, że jego statek jest skazany na zagładę, nakazał ewakuację. Spośród 280 pasażerów i członków załogi, 275 przeżyło. Zostali podjęci przez trałowiec HMS Snowdrop. Carpathia zniknęła pod powierzchnią morza dwie i pół godziny po ataku.

Wrak Carpathii spoczywał na głębokości ponad 150 metrów u wybrzeży wschodniej Irlandii przez 81 lat, zanim został odkryty przez zespół National Underwater and Marine Agency założony przez amerykańskiego pisarza Clive'a Cusslera.

Oficerzy Carpathii

Arthur H. Rostron, kapitan Carpathii

KLUCZ ODPOWIEDZI DO QUIZU ZE STRONY 5-6

1. b = 2 208	6. a = 18
2. c = Mr. Thomas Andrews	7. b = 29
3. a = Cherbourg and Queenstown	8. c = 12–15
4. c = Eleanor and Helen	9. b = 65
5. a = Pokład B	10. a = 2:20 rano 15 kwietnia 1912

NOTATKI

